

[Bertel Dahlgaard.]

syn til dette, at Fortolkningen af Begrebet „fjendtlig Ejendom“ henlægges til Administrationen af Dispensationsbeføjelserne i § 5, og at Loven ikke i sig selv er begrænset til at omfatte tysk, fjendtlig Ejendom saaledes som Paris-Overenskomsten. Det er altsaa kun dette bestemte Punkt, jeg har taget Forbehold over for.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at jeg havde været bekymret for, at der ikke skulde blive taget Hensyn til danske Kapitalinteresser. Nej, i den Henseende er jeg ganske rolig. Dem tvivler jeg ikke om, at der vil blive taget alt fornødent Hensyn til efter dette Lovforslag. Nej, det er noget helt andet, jeg er bekymret for. Jeg er bekymret for, at Statens Rettigheder ikke skal blive varetaget over for danske Kapitalinteresser. Det er noget helt andet.

Jeg skal gerne, hvis det ønskes, i Enkeltheder give Udtryk for, hvad jeg tænker mig. Hvis der er et Selskab, hvor en Del af Kapitalen er tysk og en anden Del er dansk, saa er det ganske klart, at de danske Kapitalinteresser i dette Selskab er interesseret i, at den tyske Kapitalandel overtages til saa lav en Pris som muligt, medens det er den danske Stats Interesse, at disse Værdier fastsættes til deres virkelige Værdi — og jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at han og dette Ting her er Statens Repræsentanter.

Det er med Henblik herpaa, at jeg har udtalt Tvivl om det rigtige i, at Ansvar for hele denne Realisation lægges hos en enkelt Mand, og jeg vil gerne sige meget stærkt, at jeg vil haabe, den højtærede Minister ikke lægger sig for fast paa, at der ikke ved Siden af denne Enkeltmand med Hensyn til Realisationer skal kunne være et kontrollerende Organ.

Stærmose: Den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram kom med, drejede sig efter min Mening ikke om det centrale i det Spørgsmaal, som jeg rejste over for det ærede Medlem, og som jeg ogsaa vil henstille til Udvalget at se meget nøje paa.

Det forholder sig jo saaledes med de Bygninger, som det tyske Mindretal i Nord-

slesvig benytter til kulturelt Arbejde, Forsamlingshuse, Privatskoler og Børnehavebygninger, at det i alle disse Tilfælde er nord-slesvigske Mindretalsorganisationer, der er Ejere, altsaa Ejere af alle disse reale Værdier er at betragte som danske juridiske Personer. Disse Institutioner kommer imidlertid ind under denne Lov i de Tilfælde, hvor der er tinglyst en Behæftelse med en tysk Ejer, og det er Tilfældet i langt de fleste af de Institutioner, som er bygget før 1940, og Behæftelserne er saa høje, at den Rest, der bliver tilbage for selve Ejeren af Bygningen, er meget lille. Den danske Stat vil altsaa efter denne Lov faktisk ganske summarisk overtage alle disse Værdier. Men samtidig er Forholdet jo det, at de Institutioner, der er bygget efter 1940, ikke er behæftet, fordi man har trukket Midlerne til disse Institutioners Oprettelse paa den danske Nationalbank. Nu ved vi for Privatskolernes Vedkommende, at Kammeradvokaten paa den danske Stats Vegne har rejst Sag, eller har faaet Besked fra Undervisningsministeriet om at rejse Sag, mod de tyske Privatskoleforeninger. Det vil altsaa sige, at alle de tyske kulturelle Institutioner i Nordslesvig, som har arbejdet før Krigen, da man betragtede det som noget fuldkommen legitimt, at der blev anbragt tyske Kapitaler i disse Foretagender — vi betragter ikke deres Virksomhed som noget legitimt, det er noget andet —, vil komme ud for denne summariske Behandling, medens de Institutioner, der har trukket paa Nationalbanken under Krigen og dermed er blevet finansieret paa en Maade, som vi i meget høj Grad maa fordømme, vil faa en almindelig Proces. Der vil blive ført Retssag af Kammeradvokaten paa den danske Stats Vegne, et Forsvar vil blive ført, og der vil blive afsagt en Dom, naar Skyldspørgsmaalet og hele Erstatningsspørgsmaalet er modent til Afgørelse.

De Forhold paa dette Omraade, som er de mest forargelige, vil altsaa faa den mest omstændelige retslige Behandling, medens alle de andre faar den summariske Behandling. Det er efter min Mening et Spørgsmaal, som i meget høj Grad har Interesse for det fremtidige Forhold til Hjemmetyskerne i Nordslesvig, og jeg vil finde det heldigst, om man faar en ens-